

L'arannà es capbussa en el «tresor» musical de les Pitiüses

El grup mig ganxó mig eivissenc presenta dissabte al Càntut de Cassà el seu segon projecte, «Turmarí», en què explora la tradició de les illes des de l'electrònica i en clau contemporània

«Quan el descobreixes, el cant redoblat és espectacular, una cosa única», assegura l'eivissenca Lara Magrinyà sobre aquesta forma de cantar de les Pitiüses. Magrinyà és la meitat de L'arannà, el duo que comparteix amb la guixolenc Anna Sala, i que després de La salamandra, un reeixit debut que unia la prosa de Mercè Rodoreda amb les sonoritats electròniques, ara explora el «tresor» musical d'Eivissa i Formentera a Turmarí. La proposta, que s'acosta a la tradició musical de les Pitiüses des d'una mirada contemporània, es veurà aquest dissabte al festival Càntut de Cassà de la Selva. Encara que Magrinyà sigui eivissenca, la descoberta del cant redoblat, explica, va ser gairebé casual. «He viscut divuit anys a Eivissa, fins que me'n vaig anar a estudiar primer a Mallorca i després a Barcelona, però el primer contacte no van ser les cantades, perquè ja no se'n fan», explica. Un professor la va posar sobre la pista i, ara fa dos anys, passant el Nadal a Eivissa, va assistir a una missa on cantaven caramelles, és a dir, goigs cantats amb cant redoblat. «Amb l'Anna vam flipar, vam quedar enamorades», continua sobre una forma de cantar molt introspectiva, gairebé un mantra que es caracteritza per l'oscil·lació al final de les frases. «Quan pensem en la tendència d'acostar-se de nou a la tradició, tothom s'imagina que l'àvia cantava i que això ha quedat dins l'artista. En canvi, a mi el cant redoblat m'ha tocat molt perquè és una cosa identitària de l'illa i mostra una cara molt diferent d'Eivissa, però m'hi he hagut d'acostar des de lluny», explica Magrinyà. L'arannà s'hi va capbussar de ple, primer des dels arxius gravats pel nord-americà Alan Lomax als anys cinquanta i el Cançoner de les Pitiüses i després, amb un curs de caramelles, que habitualment només canten homes. «Posteriorment hem tingut la sort de poder recórrer Formentera i Eivissa, anant a cases de gent molt gran que encara ens ha pogut ensenyar la tècnica i parlar-nos del context en què es cantava. Ha sigut preciós», afirma l'eivissenca. I és que, encara que actualment el cant redoblat ha quedat restringit a actes litúrgics o institucionals, la realitat és que antigament se'n feien cantades que s'allargaven durant hores. «La societat eivissenca era molt dispersa, vivien de la terra, cadascú al seu mas, i les cantades eren ocasions per ajuntar-se. I el cant redoblat, tot i ser una cosa molt íntima, generava molta sensació de comunitat». A Turmarí -un títol que juga amb dos dels cognoms més populars d'Eivissa, Tur i Marí, com el nom del grup ho fa amb Lara i Anna- sintetitzadors i teclats comparteixen escenari amb les castanyoles, el tambor i l'espasí, una barra de ferro similar a una espasa. L'arannà no hi recrea el cant redoblat, sinó que presenta un projecte de creació pròpia, amb lletres que parlen de l'accés a l'habitatge o de la sargantana endèmica de les Pitiüses, en perill d'extinció. «Hem volgut mostrar la visió que tenim de l'Eivissa actual sense perdre l'ADN de la música tradicional, en alguns casos hi ha cant redoblat, en altres una tonada antiga o instruments tradicionals que ens han construït a mida», detalla Magrinyà sobre el projecte, que està coproduït per La Marfà, el Centre de Creació Musical de Girona. Després de l'estrena a les comarques gironines dissabte al Càntut (sala del Centre Recreatiu de Cassà, 20.00), Magrinyà i Sala es tancaran a l'estudi per enregistrar el disc de Turmarí. Entre les dates que ja tenen previstes per l'any vinent, hi ha l'1 de febrer a l'Auditori de Girona i, més endavant a Eivissa, és clar.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/cultura/2025/11/10/l-aranna-capbussa-tresor-musical-123566503.html>